

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň Mgr. Alice Žáčkové a JUDr. Evy Škultétyové ve věci žalobce: **MOSS logistics, s. r. o.**, se sídlem Hustopeče, Bratislavská 1159/21, IČO: 63481359, zastoupený JUDr. Daliborem Grúzou, Ph.D., advokátem, se sídlem Hustopeče, Svatopluka Čecha, 247/5, proti žalovanému: **Mototrading, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 10, Tiskařská 257/10, **o zaplacení 9.075 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4. dubna 2016, č. j. 59 C 533/2015 – 19,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl námitku žalovaného o nedostatku pravomoci českých soudů k projednání a rozhodnutí věci.

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že předmětem řízení je zaplacení peněžité částky z titulu porušení povinností plynoucích ze smlouvy o přepravě s nakládkou věci v Bematrix, Offlaga, s vykládkou v Petrově nad Desnou. Smlouva podléhá dle čl. 1 odst. 1 Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (dále jen „Úmluva“), neboť místo převzetí zásilky a předpokládané místo dodání dle smlouvy, leží ve dvou různých státech, v nichž alespoň jeden je smluvním státem úmluvy a Česká republika k úmluvě v roce 1974 přistoupila, což bylo vyhlášeno ve sbírce pod č. 11/1975 Sb. Vzniklé spory z přeprav lze vést dle čl. 31 odst. 1 Úmluvy u soudů určených dohodou stran, u soudů toho státu, na jehož území a) má žalovaný trvalé bydliště, hlavní sídlo podniku nebo pobočku anebo jednatelství, jejichž prostřednictvím byla přepravní smlouva uzavřena, nebo b) leží místo, kde byla zásilka převzata k přepravě nebo místo určené k jejímu vydání. S ohledem na uvedené neshledal námitku nedostatku pravomoci českých soudů důvodnou.

Proti tomuto usnesení podal včasné odvolání žalovaný. Odkázal na podání ze dne 15.2.2016, kde uvedl, že s ohledem na místo nakládky zboží, je příslušný soud italský.

Žalobce se k odvolání nevyjádřil, neboť mu nebylo zasíláno.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a poté aniž by nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) dospěl k závěru, že odvolání žalovaného **n e n í d ů v o d n é**.

Podle § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle § 7 odst. 1 o.s.ř. V občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle čl. 1 odst. 1 Úmluvy tato Úmluva se vztahuje na každou smlouvu o přepravě zásilek za úplatu silničním vozidlem, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této Úmluvy. Toto ustanovení platí bez ohledu na trvalé bydliště a státní příslušnost stran.

Podle čl. 31 odst. 1 Úmluvy spory vzniklé z přeprav podléhajících této Úmluvě může žalobce vést, pokud je nevede u soudů smluvních států určených dohodou stran, u soudů toho státu, na jehož území a) má žalovaný trvalé bydliště, hlavní sídlo podniku nebo pobočku anebo jednatelství, jejichž prostřednictvím byla přepravní smlouva uzavřena, nebo b) leží místo, kde byla zásilka převzata k přepravě nebo místo určené k jejímu vydání; u jiných soudů nemůže žalobce spor vést.

Podle čl. 71 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „Nařízení Brusel I bis,“) Tímto nařízením nejsou dotčeny úmluvy, jejichž stranami jsou členské státy a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech.

Soud prvního stupně vyšel správně ze skutkových tvrzení žalobce, která jsou rozhodná pro určení pravomoci tedy, že žalobní nárok vyplývá ze smlouvy o přepravě, místo převzetí zásilky (Itálie) a místo jejího dodání (ČR) leží ve dvou různých státech, oba státy jsou členy Úmluvy (čl. 1 odst. 1 Úmluvy), na území ČR se nachází místo určené k vydání přepravy (čl. 31 odst. 1 Úmluvy). Z uvedeného plyne, že je dána pravomoc soudů České republiky a že spor bude řešen podle Úmluvy, neboť čl. 31 Úmluvy má aplikační přednost před pravidly mezinárodní příslušnosti uvedenými v Nařízení Brusel I bis. Podle čl. 71 odst. 1 Nařízení Brusel I bis jím totiž nejsou dotčeny úmluvy, jejichž stranami jsou členské státy a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech. Mezi uvedené zvláštní úmluvy patří rovněž Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě.

Odvolací soud nad rámec uvedeného podotýká, že tímto rozhodnutím není řešena otázka místní příslušnosti. Nejvyšší soud standardně vykládá ustanovení o místní příslušnosti obsažená v Úmluvě tak, že Úmluva neurčuje místní příslušnost konkrétních soudů v rámci České republiky, aplikace čl. 5 nařízení Brusel I, kterým je upravena nejen mezinárodní příslušnost soudů některého členského státu, ale které svěřuje příslušnost soudu určitého místa, je však článkem 71 odst. 1 nařízení Brusel I vyloučena. Totéž platí pro Brusel I bis, kde aplikace čl. 5 je rovněž vyloučena čl. 71 odst.1 téměř totožného znění (viz usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 16.9.2015, sp. zn. 30 Nd 91/2015 a ze dne 17.9.2015, sp. zn. 30 Nd 261/2015). Místní příslušnost v daném případě nelze zjistit ani za pomoci příslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), a to dle § 84 až § 89a o.s.ř. Proto je třeba postupovat dle § 11 odst. 3 o.s.ř. a předložit věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu soudu ČR, neboť věc patří do pravomoci soudů ČR, ale podmínky místní příslušnosti nelze zjistit.

Na základě výše uvedeného odvolací soud napadené usnesení jako věcně správné potvrdil dle § 219 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné dle § 238 odst. c) o.s.ř.

V Praze dne 29. června 2016

JUDr. Blanka K a p i t á n o v á v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Beata Szturcová